

[Aksel Larsen.]

Betænkning som Bilag aftrykker de Henvendelser, de modtager. Som bekendt havde et andet Udvalg, nemlig Udvalget angaaende Huslejelovene, fuldstændig undladt at aftrykke de Henvendelser, det havde modtaget fra Lejerforeningerne — uvist af hvilken Grund, men det har naturligvis været en ren Forglemmelse.

Jeg skal dernæst sige, at de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, kan vi saadan set ikke have noget imod nyder Fremme, de ligger i Traad med Bestemmelserne i Lovforslaget i øvrigt. Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 6, som er stillet af et Mindretal, agter vi at stemme for det, da vi finder det yderst betimeligt, at de nødstedte Landbrugere ikke selv skal betale Kurstabet ved Saneringslaanenes Optagelse og Omsætning. Vi kan ikke erkende Berettigelsen af Regeringspartiernes Kritik mod dette Ændringsforslag. Selv om det skulde stille dem, der nu faar Saneringslaan, gunstigere end dem, der tidligere har faaet saadanne Laan, er det ikke noget, der bør opvække Betænkelighed. Det, at man har begaaet Uretfærdighed mod andre, bør ikke forlede en til fortsat at begaa Uretfærdighed. Dernæst er det i øvrigt rigtigt, at Obligationskurserne er faldet betydeligt i den senere Tid, og der er derfor mere Grund end nogen Sinde til at indføre en saadan Bestemmelse i Loven. Saa vidt jeg forstaar, er det jo ikke Hensigten, at den paagældende Bestemmelse, hvis den bliver vedtaget, skal erstatte Lovens § 10, 1ste Punktum, men derimod Lovens § 10, 2det Afsnit. Under Forudsætning af, at denne Opfattelse er rigtig, erklærer jeg altsaa, at vi kan stemme for dette Ændringsforslag.

Hvad angaar det af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag, er det enslydende med Partiets selvstændige Lovforslag til Ændring af Gældssaneringsloven. En hel Del Bestemmelser i Forslaget finder vi meget betimelige og agter at stemme for dem. Det gælder saaledes Punkterne 1, 3, 4, 5, 6, 13, 14, 16, 17 og 18. Der er andre Punkter, som vi ikke kan give vor Tilslutning, og som vi agter at stemme imod, nemlig Punkterne 10, 11 og 12.

Vor Motivering for denne Afstemning er givet i vor hele Stilling til Landbrugets Gældsproblemer, og der er redegjort for den i den Tale, jeg holdt ved Lovforslagets første Behandling. Jeg besidder ikke i saa høj Grad Evnen til at gentage mig selv; det forekommer mig, at naar det er sagt een Gang, saa burde det være tilstrækkeligt, eftersom det er den samme Forsamling, det

er sagt til. Jeg vil kun understrege, at Regeringens Lovforslag, der nu efter al Sandsynlighed bliver gennemført, forekommer os fuldkommen utilstrækkeligt. Det er Lapperier, som kan hjælpe i enkelte Tilfælde, i øjeblikkelige Nødsituationer; det skaber ingen afgørende eller varig Ændring i de fortvivlede Forhold, hvorunder efterhaanden største Parten af Landbrugerne lever.

Rentetilskud kan være en meget god Nødhjælp — desværre ikke bedre end den Morfinindsprøjtning, man giver en syg for at stille Smerterne. Det er formelt et Tilskud til Landbrugere, for at de kan betale deres Renter, reelt er det et Tilskud til Kapitalen, for at den kan faa sine Renter ind. Som jeg sagde ved første Behandling, vi agter alligevel at stemme for Lovforslaget, fordi det virker i Øjeblikket som en Nødhjælp for Landbrugere. Men det er principielt en forkert Linie at gaa frem ad, og vi henstiller alvorligt til Regeringen nu at overveje, om ikke en rigtigere Politik var betimelig.

Man maa tage i Betragtning, at Regeringen har, hvad den til Stadighed med Flid synes at glemme, faaet overladt Flertallet ogsaa i Landstinget. Hensigten hermed var fra Vælgerflertallets Side ganske sikkert den, at Flertallet skulde bruges bl. a. til at gennemføre de Valgløfter, det blev vundet paa. Det bliver skæbnesvangert ikke blot for Regeringen og Regeringspartierne, det bliver skæbnesvangert for hele Danmarks arbejdende Befolkning og for det danske Demokrati som saadant, hvis Regeringen fortsætter med den nølende og afventende Taktik, som vi har set hidtil. Det er nødvendigt at gaa til Ondets Rod.

Ondets Rod, hvad Landbruget angaar, hedder Gældsstiftelse, det hedder Rentebyrde. Hvis man ikke sætter alvorligt ind her, saa er enhver Tale om, at man vil komme Landbruget til Hjælp, omsonst, og saa er det falsk Tale. Jeg siger ikke dermed, at alt kan ordnes ved, at man faar nedskrevet Gælden, ved at man faar nedsat Rentebyrden. Jeg siger, der kan naas umaadelig meget derved. Det, der mangler i Regeringens økonomiske Politik, er Oversigt, det er Plan, og det er Grundighed. Den Omstændighed, at Regeringen efter at have haft en Maaned yderligere til at overveje dette Lovforslag i, endnu ikke er blevet klar over, at Plan og Grundighed skal der til, giver desværre ikke alt for gode Udsigter for Fremtiden.

Jeg vil derfor indskrænke mig til med disse Bemærkninger om vor Afstemning i